

sørger for, at fattige Skolebørn faar Adgang til Ferierejser. Det trækker Højre frem som noget, der skal bebrejdes vort Parti. Men det samme ærede Medlem har ikke det mindste imod, at der paa Finansloven bevilges store Summer til Ferierejser for Sangere og Danserinder, for velhavende Folk, som har Penge nok, det indvender han ikke noget imod. At fattige Børn faar Penge til at rejse for, det misbilliger han, men at give Danserinder og Sangere Pariserrejser og Udflugter gaar han med Glæde med til. Jeg har ikke noget imod, at Forholdet er saaledes, at en Mand, som staar op og siger: Lad de smaa Børn komme til mig, lad os hjælpe de smaa Børn, mødes af Raabet: Socialist. Det har bidraget til, at Socialdemokratiet vinder Fremgang her i Landet; Højre kan meget godt fortsætte denne Agitation, uden at jeg skal protestere.

Den højtærede Minister har allerede berørt det Standpunkt, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) indtager. Hans Standpunkt var jo et kategorisk Nej til Kravet om Børnebespisning. Det er et højst mærkværdigt Standpunkt. Det ærede Medlem siger ikke, at han vil afvente de Argumenter, som fremkommer i Sagen, at han vil høre, hvad Udvalget mener om Sagen, og hvilke Oplysninger der kan fremkomme, han erklærer kort og godt: Nej, Venstre vil ikke bøje sig for dette Krav, men vil modsætte sig det af alle Kræfter. Det er et Standpunkt, som er ganske uholdbart og ikke til Venstres eget Gavn, saaledes brutalt at slaa en Sag ned, med Hensyn til hvilken jeg tror at turde sige, at hvis man spurgte hvert enkelt Medlem i dette Ting, ogsaa hvert enkelt Medlem af Venstre: Vil du gøre noget for at faa de sultne Børn bespit, hvis Næringsmidlernes Dyrhed og Krigsforholdene medfører, at der bliver Sult og Nød? vilde det enkelte Medlem utvivlsomt sige Ja. Men naar Følelsen er saadan, ogsaa blandt Venstres Mænd, naar de privat hver for sig har et godt Hjerte, er det uheldigt, at de optræder saaledes som Parti. Naar hver enkelt af Venstres Mænd godt kunde bringe Ofre, hvor han ser Nød i sin Nærhed, er det meget uheldigt, at Partiet saa kategorisk slaar Sagen ned med et Nej uden at undersøge den, blot fordi de tror, at de har at gøre med et Spørgsmaal om Skolebespisning, medens dette Spørgsmaal slet ikke foreligger til Behandling.

Der er ikke Tvivl om, at Fødevarerne fordyres paa kunstig Maade, og at Børnene lider under denne kunstige Fordyrelse. Jeg nævner til Slutning et ganske lille Eksempel

herpaa. Vi havde her i København en Mælkeforsyningsforening: Dansk Mælkekompagni, der var ledet af Professor Leopold Meyer. Det var hans Opgave at lede Kompagniet humant, saaledes at mindre bemidledte skulde have forholdsvis let Adgang til Mælk, men da Priserne steg paa alle Varer, var der et Par Spekulanter, der købte Flertallet af Aktierne i Mælkekompagniet op i Spekulationsøjemed, og saa styrtede de den humane Professor Leopold Meyer, hvorved de store Mælkeforretninger i forholdsvis kort Tid tjente et Par Millioner Kroner. Naar man staar overfor den private Hensynsløshed, saaledes som den viser sig i dette Tilfælde og har vist sig i mange andre Tilfælde, idet man paafører Folk Lidelser, fordi man selv ønsker at tjene Penge, synes jeg, at det maa være Lovgivningens Sag at imødegaa den Slags Bestræbelser. Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) sagde, at Børnebespisningen var et socialistisk Eksperiment, men denne Handling fra det danske Mælkekompagnis Side er et kapitalistisk Eksperiment, og jeg siger da: De Herrer har Valget. Vil De, at Kapitalisterne ubegrænset skal kunne paaføre de fattige og Børnene Nød og Elendighed i den kommende Vinter, saa ser De paa disse Sager paa samme Maade som det ærede Medlem fra Frederiksberg og siger: Ingen socialistiske Eksperimenter! Men hvis De er humant tænkende og vil Børnene og de fattiges Vel, saa tager De velvilligt paa det Forslag, der her foreligger til Behandling. Selv om De kalder det et socialistisk Eksperiment, hvad det slet ikke er, saa er det i alt Fald en Sag, som vedrører nødlidende Børn, Børn, der har Krav paa Barmhertighed fra os alle.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Frederiksen: Da det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) havde Ordet sidst, betonedede han stærkt sin Adkomst til at tale paa de mindre Jordbrugeres Vegne i denne Sag. Jeg mindes, at det ærede Medlem ved en tidligere Forhandling fremsatte den Paastand, at Husmandsforeningernes Bestyrelse meget daarligt havde varetaget de Interesser, de burde varetage, og at de mindre Jordbrugere maatte være taknemmelige for den Omsorg, der vistest dem fra Landboforeningernes Side. Det ærede Medlem nævnede, at den højtærede Indenrigsminister havde en Salve, som han kunde smøre visse Folk om Munden med